

Mint két tojás

Kis nyáj szoknyában, nadrágban. Heten-nyolcan vannak. Fehér köpenyes gazda udvarra tereli a báránkákat. Mennek, csoszognak, bicegnek, sántítanak. A folyosón korlátokba kapaszkodnak, indulnak levegőzni az udvarra. Kint már a nap se fogja őket. Egyikük ingjére orrkönny csöppen, a levegőben ősz hajszál leng. Leülnek a padokra, hárman-négyen egyre. Csend. Emlékkapuk kitérülnek sarkig.

Egyik: *Anya hol van? Azt mondta 4-re itt lesz! Körbenéz szípigva. Karjában a levegőt ringatja. Hinta-palinta. A hajás babát karácsonyra hozta a Jézuska. A csillagszóróból jött elő, lecsücsült a fa alá, nézte a szuszogó gyertyát. Fáradt rózsaszín hangon énekelni kezd. Mennyből az angyal eljött hozzátok pásztorok, pásztorok.*

Másik: *Te ki vagy? Nyújtja a levegőbe kezét. Tenyeréhez a langyos szél hozzáér. Enyém? Köszönöm. Máskor is hozol? Szeretem a nápolyit.*

Harmadik: *Szeretek itt dolgozni. Minden rendben, csak éjszaka recsegett a szekrény, és egy szellem... Nagyon féltém, de a fejemre húztam a paplant.*

Negyedik testét tapogatva: *Eltűnt a szappan, a fésűm, az alma is itt volt az éjjeliszekrényen meg a gyógyszereim!*

Ötödik: *Ellopták a kenyérgegyeink! Jöttek a repülő, valaki a zsebemben turkált, bumm, karja a kezemben maradt. Feláll, lehajol, felmarkol egy kupac kavicsot és eldobja. Bumm, bumm.*

Fehér köpenyes odalép hozzá, lenyomja a padra: *Üljön le, kedves, nincs semmi baj!*

Hatodik a kezét tapogatva egyre gyorsabban mondja egyesével szorongatva ujjait: *Ez elment vadászni. Ez elment... vadászni, ez meglötte, ez hazavitte, ez megsütötte, és ez az icike-picike mind megette.*

Harmadik: *Nem úgy van! Nem kell kétszer mondani!*

Hatodik: *Ez elment vadászni, ez meglőtte, ez hazavitte, ez megsütötte, és ez a..., jaj, hogy is..., icike-picike mind megette.*

Hetedik: *Ápa, én is köztük voltam, de a fegyverek ropogtak. Október 23 a születésnapom, bebújtam egy kapualjba. És ott voltál te is? Végre felkerültél Pestre, mérnök leszel, sügtad valahonnan a fülembé. Hallottam, apa. Hallottam! Gyorsan feláll, de térdre esik. A Fehér köpenyes felsegíti.*

Másik: *Szia, te ki vagy? Örülök neked. Hoztál nápolyit?*

Egyik is feláll, és mintha ugráló kötelet hajtana: *Mackó, mackó ugorjál, seregjél és forogjál, tartsd föl a mancsodat, terpeszd szét a lábadat, mancsod érjen a földig, mackó, mackó ugorj ki! A Fehér köpenyes megfogja határozottan, és visszanyomja: Csüccs!*

Egyik: *Még feltekerem a kötelet! Várjon!*

Csend. Csak a demensothonból szűrődnek ki hangok.

Negyedik: *A fiam vitte el, ott lesz a zsebében, hívják a rendőrséget, belegyúrte apja zsebkendőjébe, taknyos, kimosom.*

Harmadik: *Nincsenek is szellemek, az óvó néni mondta, nem látta, pedig többször lefestettem.*

Ötödik: *Anya kóstolta meg először. Nyihaha. Ápa akkor már halott volt, Budapest romkoporsó. Feláll, mintha hintalovon lovagolna. Gyí-gyí-gyí, világháború! Gyí-gyí-gyí, világháború!*

Fehér köpenyes megfogja hátulról határozottan, és visszanyomja: *Üljön le, és csönd legyen!*

Hetedik: *Október 23 van? A születésnapom!*

Harmadik odahajol hozzá: *Szerelmes vagyok beléd! Csókolózunk?*

Kis nyáj szoknyában, nadrágban. Fehér köpenyes gazda tereli a báránycákat. Cszozgó, bicegő, sántító lábbelik. Botok, korlátok, egymásba kapaszkodó kezek. Szagpókhálók.

Fehér köpenyes: *Ügyes mindenki! De ez kinek a jele, széke? Megfogja Hatodik kezét.*

Hatodik: *Enyém! Zöld istállóban fekete lovak piros szénát esznek. Mi az?*

Másik: *Tejszínhabos kakaó kaláccsal! A habverést utánozza.*

Egyik: *Büdös van itt!*

Ötödik: *Puff, apa fejbe vágta a halat. Mímeli.*

Hetedik kezével pisztolyt formáz, és a mutató ujját a szájába teszi: *A bátyám így csinált, amikor megállt házunk előtt a kocsí. Durr, befogtam a fülem, becsuktam a szemem. Behúzódtam a szoba sarkába. Összegörbül a széken.*

Másik: *Sütünk almakarikákat palacsinta tésztában, nagymama? Anya nem tud ilyen finomat!*

Harmadik: *Bográcsos birkapaprikás. Nyalogatta az ujját a puncim után. Megmarkolja az ágyékát, és vetkőzni kezd. Jó itt dolgozni.*

Fehér köpenyes odamegy, ruhába visszabújtat kezét, fejét: *Ejnye, ejnye, mit csinál? Ezt nem illik, és ilyen csúnyán beszélni!*

Hatodik: *Éliás, Tóbiás egy tál dödölle, ettél belőle. Kertbe mentek a tyúkok, mind megették a magot. Még ketten énekelni kezdik.*

Hatodik bólogatva: *Görögdinnye! Ügyes vagyok! Csak én tudtam!*

Harmadik: *Anya minden nap felakasztotta a holdat a fülére. Csak egy klipsz, nevetett.*

Egyik feláll, vezényelni kezd, véletlen meglöki Fehér köpenyes karját. A fehér tálból kiborul a chilis bab. A kőburkolaton potyadékok. Valaki jön, összesöpri.

Fehér köpenyes megfogja Egyik vállát: *Üljön le! Csak nyugodtan! Lenyomja a székre. És csend legyen már végre! Most már téényleg, aki megszólal, befejezi a vacsorát, és a sarokba áll!*

Beleült a csend a szavakba.

Nyolcvanéves kislány járkal a félhomályos folyosón. Az éjszaka kint kevésbé ráncos. Álmából riadt fel, hogy meztelen megy át a boltba, és apának gyógyszerért a patikába. Egy fehér köpenyes meglátja, visszakiséri az ágyához. Majd paskoló kéz, injekció. A *Csak egy forintot loptam anya pénztárcájából* kiáltást a paplan hamar betakarja.

Kis nyáj szoknyában, nadrágban. Heten-nyolcan vannak. Fehér köpenyes gazda ebédlőbe tereli a báránycákat. Csoszogó, bicegő, sántító lábbelik. Illatpókháló. Botok, korlátok, egymásba kapaszkodó kezek.

Hatodik: *É-liás, Tó-biás egy tál dödöle. E-ttél be-lőle. Két teáskanállal dobol az asztalon.*

Harmadik: *É-liás, Tó-biás egy tál dödöle. E-ttél be-lőle. Ne ismételd már!*

Ötödik: *Fejbe vágta a halat. E-ttem belő-le. Kertbe mentek a tyúkok, mind megették a ma-got.*

Másik: *Szia, örülök neked nagyon. Ismerlek? Hoztál ugye nápolyit!*

Hatodik arcát kezeivel takarva: *Viii, viii! Disznó sívít, nagymama mossa öcsi kádijában a beleit, majdnem hánytam, a konyhában a sparhelten forr a bor, beleakad a lábos fülébe a merőkanál, viii, viii!*

Negyedik: *Foga van, és mégsem eszik, fiam, lopta el a fésűm!*

Hetedik: *Itt vagyok, ragyogok! Amerika, London, Párizs, maga kérem nem normális. Feláll, átöleli a Fehér köpenyest. Hazajött a disszidens!*

Fehér köpenyes szipog és fogja a fejét: *Abbahagyni azonnal! Nyugodjatok már meg végre egy kicsit!*

Tornacipőt vesz fel a délelőtt. Egy-kettő. Kis helyiségben kis nyáj. Heten-nyolcan vannak, korlátokba kapaszkodó szürke fájdalmak sóhajtanak. Leülnek, felállnak, megfogják a szék háttámláját. Tornáznak. A fejükben is talán szól valami zene.

Fehér köpenyes: *Lépdelünk, menetelünk. Egy-kettő. Lépdelünk, menetelünk. Úgy, úgy, ügyes! Egyik kezünkkel elengedjük a karfát, lehajolunk! Jó, nagyon ügyes! Megismételjük! Úgy, úgy!*

Egyik: *Labdázunk! Labdázni szeretnék!*

Fehér köpenyes: *Mindjárt labdázunk, de előtte iszunk még egy kicsit. Sarokban asztal, kancsó, matricás poharak.*

Negyedik: *Kakálni kell! Lehet itt kakálni?*

Fehér köpenyes: *Mindenki nyugodtan maradj! Üljetek le, mindjárt jövök!*

Egyik elindul utánuk: *Nekem is kell! Hamarosan jövök! Hátra fordul, integet.*

Ötödik is feláll, mutogat: *Pelenkás volt még a háború. Két éves se, mint hugi. Majd jövök, hazudtál apa, aztán anya elment utánad.*

Fehér köpenyes visszanyomja a helyére: *Persze! Persze! Üljön le szépen! Mindjárt itt leszek!*

Egy fehér köpenyes sétál a fáradt kedvű folyosón, nézi a résnyire nyitott ajtókon a jeleket: labda, nap, zászló, autó, rózsza, lapát, ásó. Bentről szipogás, suttogás, sóhaj, szuszogás, horkolás. Pihen a félhomályos délután.

Egyik: *Anya mikor jön már? Nem akarok itt aludni!*

Hatodik kiáltása a másik szobából: *Csendes pihenő!*

Fehér köpenyes egy kis helyiségben ül, alszik az asztal, műbőr szék, megmozdul egy láb, résnyire nyitott száj. Megjelenik Egyik, harmincéves lehet, hyposzagú kezében vödör, partvis, lapát, lassú mozdulatokkal söprögetni kezd, lehajol, felvesz egy almacsutkát, kidobja az udvarra. Az ablakban Másik feje bukkan fel, kuktasapkáján sárgás-barna folt, karja megnyúlik, csattan egy pofon. A ködszerű fényben az elegánsan öltözött vendégekkel teli kerthelyiség irányába indul, motyog, bólogat, integet. Elton Jones Sacrifice száma hallatszik sejtelmesen: *We lose direction / No stone unturned / No tears to damn you / When jealousy burns.* Egyik kimászik az ablakon maga után húzva

három gyereket. A legkisebb sír, feltűnik Hatodik, ő is fiatalon, hozzáhajol, vigasztalja, átöleli, dúdol: *Cirmos cica haj. / Hova lett a vaj? / Ott látom a bajuszodon. / Most lesz neked, jaj.* Hirtelen ellöki magától a kislányt, bárgyún balettozni kezd, majd a távolba mutogat, ahol egy ágy lebeg a levegőben, rajta kapkodó szeretkező pár. Ötödik, negyvenes férfi, felemeli a kezét, megfogja a már üres ágyat, lehúzza a földre, táskájából lassan elővesz egy gyalut, fúrót, kalapácsot, fúrészt, szögeket.

Csengőhang. Macskapuhán körbejárja az ágyat, majd széles mozdulatokkal a gyalulást utánozza. Forgácsillat. Körülötte egyre nagyobb fúrészporkupac, és az ágy eltűnik. Csengő. Nyolcvanas évekbeli fekete műszálas trapéz-nadrágban, egyszerű kötött pulóverben a falból kilép Negyedik, mindkét kezében banán, pipiskedve odamegy Fehér köpenyeshez, közben a levegőben kapkodva telepakol déli gyümölcsökkel egy kosarat. Hirtelen megjelenik mellette Hetedik, elkapja a karját. Ismét csengőhang, alkoholszag. Fehér köpenyes szája becsukódik. Egyik: *Nem akarok itt aludni! Anya mikor jön már?* Hatodik kiáltása a másik szobából: *Csend legyen, csendes pihenő, jön mindjárt!* Egy középen lyukas piros-fehér-zöld színű zászlóban megjelenik Hetedik fiatalkori arca. Majd szaggatott mozdulatokkal intézkedik, mutogat, munkások dolgoznak, mérnek, kalapácsolnak, fúrnak, aztán rálép az átadásra kész hídra, de a híd, mint egy kígyó a nyakára tekeredik.

Kába pad, meg-megmozduló láb és kezujjak. Egy fehér köpenyes belép a helyiségbe, odamegy a székhez, megrázza Fehér köpenyest: *Hahó! Hahó, ébredj, fél 4 van! Mened kell tündérvédért az oviba!*

© Weyer Lili